

at komme tilbage til denne Sag; men der blev navnlig af den ærede Landssthingsmand for 10de Kredts (Søsen) med Rette gjort opmærksom paa, at det var mindre heldigt at henlægge Afgjørelsen af mulige Uenigheder om dette Spørgsmaal til Kirkesynet, hvorimod det var bedre at overlade det til Stiftsøvrigheden, og ved nærmere Overveielse fandt vi, at der heller ikke var nogen bedre Myndighed at henvise denne Sag til end Stiftsøvrigheden. Bort Vædringsforslag under Nr. 2 gaar altsaa ud derpaa. Men der vil tillige ved det ske en anden, ganske ubetydelig Forandring i Paragrafen; i Stedet for at der nemlig før stod „Kirkeinspektionen eller Kirkeværgen“, ere disse Ord nu vendte om, saa at der staar „Kirkeværgen eller Kirkeinspektionen“. Det er nemlig den allersimpleste Maade at afgjøre Sagen paa, at Vedkommende først henvender sig til Kirkeværgen, som er en enkelt Mand, saa at man, naar man er bleven enig med ham, der handler paa Kirkeinspektionens Begne, Intet har med denne at gjøre, der jo er et Kollegium og saaledes er vanskeligere at sætte i Bevægelse. Jeg tror, det er en Vædring, som man vil billige. Dette er altsaa Gjenstanden for det andet Vædringsforslag. Men, idet man overhovedet var kommen ind paa at optage Bestemmelser, der maaste kunde synes lidt smaalige, men som dog forekomme os ønskelige for at forhindre mulige Tvivl og Stridigheder, bleve vi fra en anden Side gjorde opmærksomme paa, at der var lige saa Meget, der talte for at bestemme, at der skulde erlægges en passende Betaling for Kirkenes Rengjøring, som for at bestemme, at der skulde gives Betaling for deres Opvarmning, og vi have derfor stillet et Forslag om, at der paa et passende Sted, efter at der er talt om Opvarmningen, skal tilføies „og for Rengjøring“; det staar jo imidlertid her som et særegt Forslag, saa at de Herrer, der ville finde sig i, at Kirkenes Opvarmning bliver omtalt, men ikke ville have Rengjøringen nævnt, kunne stemme imod disse Ord. Os forekommer det imidlertid, at, naar man overhovedet optager saadanne Bestemmelser, saa er det lige saa godt at tilføie Ordet „Rengjøring“, især da en Bestemmelse derom

vil faae Anvendelse paa alle Kirker, medens Bestemmelsen om Opvarmning kun faar Anvendelse paa nogle enkelte.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg har egentlig ikke noget Særligt at bemærke med Hensyn til de Forslag, der nu ere fremsatte, de synes mig at anbefale sig selv og at være i Overensstemmelse med Uttringer, der fremkom under denne Sags tidligere Behandling. Jeg tror imidlertid ikke at kunne lade denne Sag gaa bort fra Landstinget, uden med nogle Ord at berøre det Anliggende, der blev bragt paa Bane under Sagens 2den Behandling, og som stod i Forbindelse med Udeladelsen af det sidste Punktum af § 5, og det saa meget mindre, som denne Sag jo endog har givet Anledning til Udtalelser i offentlige Blade, efter at denne Forhandling fandt Sted. Hvorvel jeg nu forsaavidt maa beklage, at denne 3die Behandling kommer saa hurtigt ovenpaa 2den Behandling, som der derved ikke har været Leilighed for mig til at indhente saadanne nærmere Oplysninger om denne Sag, som jeg kunde have ønsket, saa tror jeg dog at skylde baade Thinget og Andre at gjøre dem bekendte med de Oplysninger om Forholdene, som allerede fra en tidligere Tid foreligge for Ministeriet, og som jeg tror ville vise denne Sag i en hel anden Belysning end den, hvort man tidligere har set den.

Formanden: Jeg veed ikke, om den ærede Minister ikke vil oppebie det Tidspunkt, da Sagen i sin Helhed foreligger til Forhandling. For Dieblikket er det jo kun Vædringsforslagene, der ere til Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jo, særdeles gjerne. — Ja, hvad Vædringsforslagene angaar, da har jeg om dem ikke Noget at bemærke.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Bonne, Eriksen, S. R.